

[Krag.]

fra sine Vælgere. Derfor kan selvfølgelig heller ikke vor Stilling til nogen som helst Sag, heller ikke Valutasagen, være betinget af, hvad vore Modstandere ude i Landet mener om den; det er en selvsagt Ting, at vi som Medlemmer af den danske Rigsdag har Pligt til i enhver Situation og ved enhver Lejlighed at gaa ind for en Optræden her i Tinget, som er Udtryk for Opfyldelse af de Løfter, vi har givet vore Vælgere.

Jeg vil hævde, at den høje Regering ved Behandlingen af denne Sag fuldkommen har tilsidesat sin Pligt til at mægle mellem Tingene, til at søge et positivt Resultat opnaet. Vi har under Sagens Behandling fremsat Ændringsforslag, som paa fuldt ud fyldestgørende Maade løste de valutariske og handelspolitiske Opgaver, vi har. Vi har fremsat et Forslag, som aabnede fuldkommen Adgang til at disponere importmæssigt saaledes, at vore Indkøb kunde foregaa i de Lande, hvor vi traktatmæssigt havde Pligt til at købe, eller hvor vi i Henhold til vore Eksportinteresser havde overvejende Interesse i at købe. Vi har ogsaa budt en Ordning, som sikrede, at hvor vi med Hensyn til Kvantum af Importvarer havde paataget os Forpligtelser eller saa vor Interesse i at paatage os saadanne Forpligtelser, var vi i Stand til at opfylde dem. Vi har, hvor der var Tale om en Import her til Landet af Dumping-Karakter, eller hvor en urimelig, en irregulær Konkurrence truede med at slaa naturlige danske Erhverv ned, givet Midler til at imødegaa noget saadant. Vi har fremdeles villet sikre det danske Samfund mod Kapitalflugt og har stillet fuldt ud tilfredsstillende Forslag i saa Henseende, og vi har inden for den Dispositionsfrihed med Hensyn til fremmed Valuta, som naturligvis tilkommer Eksportøren, søgt at sikre, at Valutaen bliver stillet til Raadighed for Samfundet derigennem, at Omveksling til danske Kroner kun kunde finde Sted gennem dertil autoriserede Banker og Vekselerere. Vi maa derfor hævde, at det Forslag, som vi har stillet, var fuldt ud i enhver Henseende tilstrækkeligt, medens vi samtidig aabnede Vejen paa ny ud til de frie Forhold, som vi dog maa haabe paa, at Verden en Gang naar til, hvis ikke Europa skal forvandles og vort Land med det til en Fattiggaard. Men hvad har den højtærede Handelsminister gjort? Han har uden nogen som helst Begrundelse baade i Folketing og Landsting pure afvist vore Forslag, ikke blot som uantagelige i den Skikkelse,

hvori de forelaa, men som af en saadan Beskaffenhed, at der overhovedet ikke kunde forhandles om dem. Jeg siger, derigennem har den højtærede Handelsminister og den højtærede Regering tilsidesat sin forfatningsmæssige Pligt til at søge en Mægling mellem Tingene. Ud fra denne Betragtning, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, er det jo en selvsagt Ting, at ethvert Parti her paa Rigsdagen over for det foreliggende Forslag maa tage sit Standpunkt i Overensstemmelse med sin Overbevisning om, hvad der tjener Land og Folk, og i Overensstemmelse med, hvad det maatte have lovet sine Vælgere. Det er Det konservative Folkepartis Ret som det er vor Ret, baade i Folketing og i Landsting.

Om denne Sag kan der i Virkeligheden ikke disputeres, og derfor maa jeg ogsaa sige, at jeg med den største Forbavselse har læst den højtærede Statsministers Udtalelser om denne Sag ved Journalistforbundets Aarsfest, hvor den højtærede Statsminister jo er blevet Taler, uden egen Skyld, som han bemærkede, fra Aar til Aar, en Skik, som jo naturligvis skal være en Efterligning af engelsk Skik, men som maa siges at være paa meget uheldig Maade omplantet her til Landet, fordi den højtærede Statsminister aldrig ved saadanne Lejligheder giver, som engelske Ministre gør det, en Udsigt over fremtidspolitiske Forhold paa neutral Basis, men benytter denne sin Ret til ved et Festbord at forkynde for alle Landets Lyttere ikke blot, hvilke Velsignelser den højtærede Statsminister vil bringe Landet, men ledsaget af en voldsom Kritik over for anderledes menende og over for andre Partiers Optræden. Jeg siger, at det er i Virkeligheden ganske upassende, og naar den højtærede Statsminister ved den paagældende Lejlighed fældede Dom over Venstres Stilling til Valutalovgivningen, saa har jeg med de Ord, jeg her har fremsat, begrundet, hvor urimelige, hvor lidet stemmende med de faktiske Forhold den højtærede Statsministers Udtalelser ved denne Lejlighed var. Jeg kan ganske slutte mig til det konservative Blad her i Byen, som sluttede sin Omtale af den højtærede Statsministers Optræden, hvis Uheldighed, ogsaa hvad det udenrigspolitiske angaar, jo er klar for alle, med at sige, at herefter maatte man nære Haab om, at den højtærede Statsminister som Juletaler i Journalistforbundet maatte have haft Ordet for sidste Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.